

Alfi Kabiljo

Mogao sam ostati u Hollywoodu, no život u Europi puno je ljepši

TEKST: TATJANA PACEK

Iako je i kao dijete htio biti skladatelj, konačnu odluku o svojoj budućnosti Alfi Kabiljo donio je u trenutku kad je njegov profesor solfeggia Rudolf Matz jednu sonatinu za klavir posvetio Dubravku Detoniju, Stjepanu Radiću i njemu.

– To sam želio biti i uspio sam to ostvariti. Roditelji su me podržavali, posebice mama koja je dobro svirala klavir. Doma smo imali veliku nototeku i zbirku gramofonskih ploča. Uz bračni par Matz, ta je zbirka bila moj najbolji profesor – prisjeća se veliki skladatelj svog odrastanja.

Kao dijete je volio sport i tu je ljubav zadržao do danas. Puno je skijao, igrao tenis. U srednjoj školi, kao 16-godišnjak, imao je svoj bend s kojim je nastupao na plesnjacima.

No, umjesto glazbene akademije, upisao je i završio studij arhitekture.

– U muzičkoj školi jedan mi je profesor umalo ubio volju za glazbom. Premještao me iz klase u klasu, iako sam puno znao o glazbi, čitao knjige, slušao ploče, možda sam znao i više od profesora. Arhitekti su mi jako imponirali. Tata je kao graditelj uvijek bio okružen vrhunskim arhitektima s kojima je radio – govori Kabiljo, čije je ime, bez obzira na zavidan opus, sinonim za samo jedan mjuzikl “Jalta, Jalta”.

Nekad obožavateljice nisu bile tako agresivne, ali uvijek bi se javljale. Pisale bi pisma ili čak nazvale doma. Supruga Katja nikad nije bila ljubomorna, sve je to dio showbizza

– To je normalno. Napisao sam i bolji mjuzikl od “Jalte” – “Kralj je gol”, operu “Casanova u Istri”, što smatram najvećim životnim uspjehom. Mjuzikl je to koji igra neprekidno od premijere, 1971., a i nova izvedba u Komediji je izvrsna. Ravnatelj Niko Pavlović i redatelj Vlado Štefančić napravili su sjajan posao. Ništa se nije izgubilo ni od priče ni od glazbe, a od tri Nine Filipovne ne znate koja je bolja – hvali Kabiljo i novu postavu.

Voli reći kako je uvijek bio otvoren za sve glazbene žanrove. Imao je sreću da je sa samo 16 godina bio u Londonu na rođenju rocka.

– Bio sam na jednom od prvih koncerata Billa Haleyja, gledao sam ondje i mjuzikle, opere, koncerte. Kad sam završio arhitekturu, već sam bio poznati skladatelj pa sam počeo aranžirati. Puno sam radio za televiziju, dok je Anton Marti režirao svoje sjajne emisije, počeo sam aranžirati i dosta svirati. Tako sam prehranjivao svoju obitelj. Među prvima sam u bivšoj Jugoslaviji svirao rock glazbu, na koju se tada na JRT-u ružno gledalo. No zato se danas puštaju neke stvari koje sam snimio 60-ih – kaže.

Ondašnji hitmaker dobivao je i puno pisama obožavateljica, koje, kaže, u ono vrijeme nisu bile agresivne kao danas.

– Nije bilo baš tako direktnih, nametljivih djevojaka, ali uvijek su se javljale neke ljepotice. Znale su mi pisati pisma, a ponekad bi i nazvale doma. Tada, naime, nije bilo tajnih brojeva pa su me našle u imeniku – priča.

Supruga Katja, dodaje, nikad nije bila

Imao sam sreću da su svi dečki s kojima sam išao u razred i u osnovnoj i u srednjoj školi bili dobri dečki. Nitko se od njih nije tukao. Sa mnom je u klupi sjedio prvak Jugoslavije u hrvanju i volio me podučavati hrvanju. Bio je sretan što se tijekom odmora s nekim može hrvati pa mi je pokazivao svoje trikove. Iako sam znao dobiti batine, nisam se volio tući. Ovo je dobro došlo u samoobrani.

ljubomorna, shvatila je to kao dio njezove posla. U showbusinessu, tvrdi, morate biti vrlo organizirani i racionalni ako želite uspjeti i dugo trajati. Snimao je u Barceloni, Beču, Londonu, Los Angelesu, Ljubljani, Madridu, Parizu, Tokiju, a najviše ipak u Zagrebu. Mogao je ostati u Hollywoodu, ali život u Europi ipak mu je bio draži. Dok je radio u Parizu, Tereza Kesovija puno mu je pomogla, snimila je nekoliko njegovih pjesama. S Radojkom Šverko u Rio de Janeiru je postigao senzacionalan uspjeh s pjesmom “Svijet je moj”. Danas misli da je trebao prihvatiti poziv da u New Yorku radi kao songwriter. Skromno kaže da je u Hollywoodu ipak napravio malu karijeru.

– Najbolja glazba koju sam napravio bila je za film “Sky Bandits”. Objavljena je i na CD-u. Kritičari su je ocijenili kao jednu od najboljih filmskih glazbi. CD je bio nominiran i za BAFTA-u i za Oscara. Ipak, nije mogao ući među prvih pet jer to nije bio veliki film – kaže.

Prije nekoliko godina HR je tražio da napiše skladbu u povodu 250 godina smrti Friedricha Händela. Za Simfonijski orkestar HRT-a napisao je djelo “Voda i vatra za Friedricha Händela”. Od svih europskih zemalja, koje su sudjelovale, ta je skladba prošla fantastično.

– Čak je i glazbena kritičarka NY Timesa napisala da “godinama nije slušala ovako dirljivo djelo”. Ta mi je

Nakon 1945. sovjetske su se note i ploče prodavale u bescjenje. Nosio sam ugljen i drva pa zarađenim novcem kupovao ploče i note. Tada su se i note i partiture mogle dobiti i preko fancuskog veleposlanstva, a u američkom smo posuđivali gramofonske ploče, slušali filmsku glazbu, njihove mjuzikle.

skladba otvorila mnoga vrata – kaže. Komornoj glazbi okrenuo se kad je shvatio da u kazalištu Komedija više neće igrati njegove nove mjuzikle. Rezultat je bio takav da su mu, nekoliko godina unazad, ponudili njegovu večer komorne glazbe u institutu Franz Schubert u Beču. Uspješan koncert ponovio je lani, a potkraj godine pred njim je novi izazov.

– Pozvali su me da se održi koncert moje komorne glazbe s našim glazbenicima u Nici u organizaciji MANCA-i (Musique actuelle Nice Côte d’azur), na jednom od najvećih festivala komorne glazbe u svijetu – kaže i ne žali previše što kao svjetski priznati glazbenik u Zagrebu ne može imati svoj koncert.

– Gledam na to sportski, negdje dobiš, negdje izgubiš – pomirljivo će.

Nakon toliko desetljeća uspješne karijere i danas ga veseli sport. Još je zaljubljenik u tenis i plivanje. Kao mladić plivao je u Naprijedu na pionirskom prvenstvu Jugoslavije. I danas voli održavati plivačku formu pa je često na moru i pliva dva puta dnevno. Ide na koncerte, u kazalište, kina... prati sva zbivanja, no ipak su mu najdraža obiteljska okupljanja.

Obožava svoje četiri unuke, od kojih je najstarija Hana završila arhitekturu u Dublinu i radi u Londonu, a najmlađa Lara još je u vrtiću.

– Skladna smo obitelj, volimo se i družimo. To je jako bitno u životu, osnova svega. No koliko god sam lud za unukama, znam im reći ‘ne’ – završava Alfi Kabiljo.

KAVALIR Na premijeri nove “Jalte” Kabiljo nije zaboravio Sandi Langerholz baciti ružu u gledalište

U Hollywoodu mi je jedan agent rekao "Što ćete vi tu? Bolje ostanite u Europi, ovdje ima barem 10 tisuća skladatelja od kojih možda 400 nešto malo radi. Tek 20, 30 njih od toga dobro živi". Ondje poslove tražiš sam, a agenti su ipak silno potrebni da ishoduju što bolji ugovor. Posebice ovakvima poput mene koji nisu vješti pregovarači

BACK

KOMEDIJA

– Iako strašno volim Komediju i njezin izuzetni ansambl, smatram da me premalo izvode. Paradoksalno je da zagrebačko gradsko kazalište ne izvodi ni jedan zagrebački mjuzikl, a ja sam ih napisao dva i to vrlo uspješna: "Car Franjo Josip u Zagrebu" i "Tko pjeva zlo ne misli". Ljudi me pitaju zašto ne igraju moji mjuzikli, osim "Jalte". Nemam odgovor na to. Imam i dva gotova mjuzikla "Krapci" i "Madam Hamlet", pisani su za Jasnu Bilušić. Pjevala je dosta pjesama iz tih mjuzikala i imala sjajan uspjeh, no nema ih na pozornici.

SLOBODNJAK – Cijeli život skladam, a nisam završio Glazbenu akademiju. Diplomirao sam arhitekturu, no nikad nisam radio u struci. Tražio sam posao i stalno su mi govorili "dodite sljedeći tjedan". I tada je bila kriza, a ja sam trebao hraniti obitelj. Čitav život sam slobodna profesija.

SURADNICI

– Kad je "Jalta" napisana, nije mi se sviđao drugi dio, bio je predugačak. Rekao sam to Milanu Grgiću i nije bio sretan, no skratio ga je.

Za razliku od njega, bio sam uvjeren u uspjeh "Jalte". Grgić nije ni došao pogledati premijeru. Nije mogao. Redatelj Vlado Štefanić i ja smo bili. A njemu posebno treba skinuti kapu koliko je toga napravio za hrvatski mjuzikl. Radio sam sa sjajnim autorima tekstova Arsenom, D. Britvićem, M. Marasom, Ž. Sabolom, M. Doležalom...

Proslavljena Sharon Stone htjela je biti dio njegove glazbe

Erotski triler s Francom Nerom

Među drugim filmovima napisao je i glazbu za film "SCISSORS" sa Sharon Stone u glavnoj ulozi. Za razliku od kinodvorana u kojima nije postigao velik uspjeh, film je sjajno prošao na televiziji. Tijekom snimanja, a i kasnije, Kabiljo se družio s poznatom glumicom.

– Vrlo je draga i simpatična osoba. Jednom mi je rekla: "I Want To Be Part Of Your Music" – kaže Kabiljo koji doista može pisati sve. Potvrdio je to bezbroj puta, među ostalim i radom na erotskom trileru "The Girl" s Francom Nerom u glavnoj ulozi koji su snimali u Londonu.

VREMEPLOV

1962. Kći Danijela

– Danas je velika faca. Završila je studij komparativne književnosti i francuski jezik, no kod nas nije mogla dobiti posao unatoč znanju nekoliko jezika. Kad je tražila posao, svi su mi govorili "moraš imati partijske veze". Nisam ih imao, nisam poznavao te ljude. Njoj je puknuo film i otišla je u Beč. Neko je vrijeme radila u UN-u, bila je i Big Boss u Interpolu. Trenutačno živi u Ženevi, također je faca u velikoj organizaciji. Danas joj je vjerojatno smiješno što je nisu htjeli primiti ni na ADU iako je dobila nagrade za adaptaciju Kafke i Joycea. Mogla je biti izuzetan pisac, ali nije imala sreće. I bolje da je tako jer sad bi vjerojatno bila dramaturg u Lutkarskom kazalištu. Ovako je Big Boss koji ima tisuće ljudi ispod sebe.

1969. Sin Ilan

– Povukao se iz glazbe iako mu se smiješila velika karijera. Svašta su mu nudili, od snimanja CD-a u LA-u, Beču, do Hollywooda. Rano je shvatio što je showbizz i odustao. Napravio je što je htio i posvetio se obitelji. Žao mi je jer je izuzetan skladatelj, aranžer, producent. Suradivali smo na nekoliko projekata i bilo je predivno. Ilanu je jednostavnost života privlačnija od svega što su mu nudili.

1971. Prvi hitmaker države

– U profesionalnom smislu to je bila strašno bitna godina. Bio sam proglašen najvećim hitmakerom bivše Jugoslavije, a rodila se i kulturna "Jalta". Uza sve što sam napisao, moje ime je sinonim baš za "Jaltu", a meni je "Kralj je gol" još bolji. To je neminovno. I Georges Bizet je napisao fenomenalne kompozicije, a uz njegovo se ime uvijek spominje samo "Carmen".

2012. Posao i užitek

Godina u kojoj se ne vrti sve oko posla, ostalo je vremena i za moje užitke. Puno plivam, igram dobar tenis. Napravio sam novi CD SALSA A LA ALFI KABILJO, a izlazi i notno izdanje mojih arija iz opere "Casanova u Istri". Godina je posebna i po tome što mi je jedna od najvećih svjetskih violinistica Alena Baeva na Stradivariju u Puli prošli tjedan svirala moju suitu za solo violinu "Fiddler On The Street". Ona je među pet najboljih violinistica na svijetu. Bio je tu i koncert Radojke Šverko, cijela večer mojih pjesama.

